

ΠΑΝΔΟΡΑ.

— o —

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ. 'Εφραίμερίδες, τινες ώμηληταν περι τινες ἀνακάλυψες εἰς ἀκρον περιέργου, ήτις, εὖν εἶναι φλεγής, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ νέα θήσαρος κατορθώθη πάλαι ὑπό λαθον πεπολιτισμένων. 'Η ἀνακάλυψις, αὕτη ἐγένετο ὑπό τινων ἀσχολουμένων εἰς τὸ νὰ εἴνεστιν ὁδὸν συντομωτέραν τῆς συνήθους διὰ τὰ διαβάσι τὴν μεγάλην ἔρημον τῆς Ἀμερικῆς. Περιπτήροσχν μακρόθεν πρὸς δύσμας ἀντικείμενον τὸ ὄποιον ἐκ τοῦ συγκριτος καὶ τῆς μεμονωμένης θέσεως του ἐφείνετο ἔργον χειροποίητον, καὶ διὰ τοῦτο ἀπεράσισαν νὰ ὑπάγωσι νὰ τὸ ἐπισκεφθῶσιν. 'Αζοῦ διέτρεξαν πέντε μιλίων διάρκειαν εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἀμμώδη ἐκείνην πεδιάδα, ἔρχονται εἰς τὴν βάσιν πυραμίδος συγκαμένης ἐκ στρώματος λίθων βάθος μὲν ἔχοντος δεκκοκτῷ, μῆκος δὲ πέντε ἔως ὅκτεν ποδῶν. Τὸ ἀνώτερον μέσος τῆς πυραμίδος αὐτῆς σχηματίζει δίσκον μέγεθος ἔχοντα ἐπέκεινα τῶν πεντήκοντα τετραγωνικῶν ποδῶν· φαίνεται δὲ διὰ τοῦ ὄλοκληρος ἡ πυραμίδης, καὶ διὰ μέγας τις κλόνος τῆς γῆς κατέβαλεν εἰς ἕδαφος τὴν κορυφὴν αὐτοῦ· διότι πλησιόν τοῦ βάθρου ὑπάρχει σωρός λίθων κακωμένων.

'Η πυραμίδης αὕτη διατέρει κατά τι τῶν Δίγυπτικῶν.

ΚΥΩΝ ΦΙΑΟΔΙΤΗΣ. 'Υπάρχει εἰς Ἰελανδίαν κύων, τούνομα Jack, μεγίστην ἔχων κλίσιν πρὸς τὴν περιήγησιν. Εἴλκυσε δὲ τασσούτον τὴν ἀγάπην τῶν ἐπιστατῶν τῶν αἰδηροδρόμων, ὥστε ἐπιτρέπουσιν εἰς αὐτὸν νὰ ταξιδεύῃ διὰ τῶν ἀτμαχαζῶν ὅταν καὶ δακίς θελει. 'Αναστένει εἰς τὰ ὄγκυματα, κατὰ τὴν δρεσὶν του, διευθύνεται εἰς Δουβλίνον ἢ εἰς Δρογέδλον, καταβαίνει, καὶ μεταβαίνει εἰς ἄλλο ὅγκυρο διευθύνομενον εἰς Βελρέστην, ὅπου διανυκτερεύει. 'Καν ποτὲ ἡ ἀμαζής ἀναχωρήσῃ, ἐμβαίνει εἰς τὸν ἀριθμόν σταθμῶν καὶ περιμένει ἡσυγχως μετά τῶν ἄλλων ὑποικόρων ἔως οὐ ἔλθῃ ἡ δρα. 'Ενιστε δὲ δεικνύουσιν πρὸς τινα θερμαστὴν, ταξιδεύει μετ' αὐτοῦ ὄλοκληρον ἡμέραν.

ΟΙ ΠΑΡΙΣΙΟΙ ΤΟ 1833. Οἱ Παρίσιοι ἐπιον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο 1,200,000 ἑκατόλιτροι σίνου, 50,900 ἑκατόλιτρα αίνοπνεύματος, 22,000 ἑκατόλιτρα ὁζού, καὶ 175,000 ἑκατόλιτρα ζύθου.

'Εργαγον δὲ ἐν ἑκατομμύριον ἑκατολίτρων ἀλεύσου, 500,000 ἑκατολίτρων στεφυλῆς, 70,000 βραχ., 20,000 δεμάκλεις, 82,000 μόρχους, 500,000 πρόβατα, 90,000 χείρους καὶ ἀγριογένεις, δώδεκας ἑκατομμυρίων φρέγκων βούτυρον, ἐξ ἑκατομμυρίων φρέγκων ὡς, ὄκτὼ ἑκατομμυρίων πτηνᾶ, 82 ἑκατομμυρίων ἰχθύς, καὶ 1,500,000 ὀστρείδια.

'Εργαγον πρὸς τοῦτον καὶ 22 ἑκατομμυρίων φράγ-

κων λάχανα καὶ ὄπωρας, ἔλαιον καὶ τυρὸν, ἀλλάντας καὶ πήττας, καραβίδας, κοχλίας, ἀστακοὺς κλπ.

"Πατει οἱ Παρίσιοι, διὰ νὰ τραφῶσι μόνον, διπλωμάται κατ' ἓτος ημιει γιλιεκατομύριον.

Διὰ δὲ τὰς διατηρήσασις, τὸ ἐνδυμα καὶ τὰν συσκευασίαν αὐτῶν, δαπανάται τριπλασία ποσότης κατ' ἓτος.

Κατ' ἓτος αἱ γυναικεῖς τῶν Παρισίων γεννῶσι 31,900 παιδία ζωτανά, εἶναι οἱ δέκα γιλιέδες εἶναι νόθα.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

— o —

Τῇ Παρθενεύδη.

"Οταν τὸ βρέδος θεωρήσεις τὰς ἀκρας τῶν ὄρεων,
Ἐνῷ μὲν εὐτίνας θολεράς ὁ γῆς τὰ στέφη,
Καὶ φεδουρίες τὰ μικρὰ περὶ τὴν δύστην νέρτη,
Μικρῶν ἀγγέλων ὄμοια μὲ σχῆμα γαληνῶσιν"

"Οταν πτηνοῦ ασμα γλυκὺν ἐκ φύλλων δένθρων βέον
Ἀπὸ τὴν δύσιν ἐλαφρῶς τὴν πρεσφοτήν σου στρέφη,
Καὶ τὴν φυγήν, ποῦ πρὸ πολλοῦ ἡ σκέψις μόνη τρέφει,
Βιθύνη εἰς ἀνάρνησιν εὐτυχῶν δοκιμῶν"

Τότε μαρτύρι, τις ἡλιά μὲ πένθιμον τὸ συγκριτικόν,
Εἰς τῆς κοιλάδος, τὰς οικίας προσβάνουσα τὸ σύγιον
Δὲν στραματᾷ τὸ φεῦγον σου μετὰ μεταλλίας Βῆμα,

Δἰν ἀπορεῖς μὲ ταραγήν πλονεῦσάν σ' ἐνδοχεύομενος,
Τίς γε μεριή, τοῦ βραδυνοῦ φάέμου φέρει χόμα;
— 'Η Μνήμη, φλοεύρεται τεῦ Φέρωνος εἰς μνῆμα.

Χ. Δ. Π.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

(Συνέχεια Γένεσις τοῦλλας. 96.)

XXXVI.

'Οκτὼ λιγερατὲς ἐκείνησαν 'πό μέσα 'πὸ τὰ Σέλωντα Στολίσθηκαν, ἀριστώθηκαν καὶ βάνουν τὸ ἄρματά τους Τρεῖς 'πᾶς κατὰ τὸ Χρυσὸν καὶ τρεῖς 'πὸ Γαλαξίδη,
Καὶ 'η δύο ἐξεινῆσαν στὴν Αγρια Θύμια πηγαίνουσα.
Ιδίας νὰ βροῦν τοι' ἀριστωλούς τὸν καπετάνιον Ανδροῦτσο
Καὶ 'Ανδροῦτσος ἐξεινῆσας καὶ πάσι στὸν Μελαιστρίνα.
Πελλὰ τουφέκια πλέστουν 'ψηλὰ στὰ πάντα ὄρδια.
Τὸ τεί τουφέκια νὰ' ναιτὶ καὶ θλιβερὰ βραντάνει;
Μήνας ναι γέμοι γίνεται μηνᾶ ναι πάνηγύρια;
Μὰ οὐδὲ καὶ γάρος γίνεται μὲ οὐδὲ καὶ πανηγύρια,
Μόνε 'Ανδροῦτσος πολεμᾷ μὲ Τούριον τοῦ Φώματος,
Αποτῆνε μὲ φυλή φυνή δὲ τὸ Βλαχούρινάστη'

Τὸ ποῦσσι; Ἀνδροῦτος ἔκουστε καὶ Ἀνδροῦτος ἔκουσμένες;
Τὸ ποῦ σαι καὶ δὲν φαίνεται νὰ ἔλθῃς νὰ μᾶς βγάλῃς,
Νὰ ῥῦταις νὰ μᾶς βγάλεις ἀπὸ τοὺς κερατάδες.
Ἀνδροῦτος ἔτρωγ ἐπινε καὶ ἔστριβε τὸ μουττάκι.
Μουστάκι μου κεραμπογιά καὶ φρύδια μου γραμμένα,
Τὸ κορμό μου τὸ περίτρυνο ἔδω ἀπὸν πάνω κόστο,
Ἀνδροῦτος ἔγουγούτης μὲ τὸ σπαθί στὸ χέρι,
Τὸ ποῦ σαι, φίλε ἀδελφέ καὶ Καπτεῖν Μιχάλη.
Ο Μῆτρος ἔγουγούτης ὁ Μῆτρος ὁ Μιχάλης.
Καὶ Ἀνδροῦτος ἔξεινηται μὲ τὸ σπαθί στὸ χέρι.
Βλέπεις τοὺς Τούρκους καὶ ἔρευγαν, βλέπεις τοὺς Ἀρβανίτας
Ἄλλοι πῆραν τὰ Σάλωνα καὶ ἄλλοι τὸ Λιδορίκο.
Καὶ ὁ Μπέης ὁ Βελήνητης πάπι κατὰ ταῖς Καρούτσις.
Καὶ ἐπῆγε καὶ ἀποκλείσθηκε σ' ἔνα παλιοκλείσκι.
Δίκια ἡμερούλαις πολεμῆ καὶ δέκα ἡμερούγια.
Καὶ Ἀνδροῦτος τὸν ἀπόκλεισα καὶ Ἀνδροῦτος τὸν ἐπίάνει.
Τι χλευεις, τί ἔγγρεις Μπέη στὰ Βιλαστία,
Βῶ ναι Ἀνδροῦτος ἔκουστὸς Ἀνδροῦτος ἔκουσμένος.
Ποτὲ Τούρκο δὲν σκιάζεται οὔτε καὶ Ἀρβανίτας.
Σκύφτει τοὺς πέρνει τὴν ποδιά καὶ τοῦ φίλε τὸ χέρι
Ἐγώ Μπέης Σελμπετες καὶ Μπέης ἔκουσμένος,
Νὰ μου χαρίσῃς τὴν ζωὴν ἀπόμη τούτην τὴν ὥρα
Νὰ στείλω μες τὴν μάνα μου γιὰ νὰ με ἔχειράσῃ
Ἐγὼ δὲν εἴμαι γιὰ φλωρίδα δὲν εἴμαι καὶ γιὰ γρόσια,
Μόν εἶμαι Ἀνδροῦτος ἔκουστὸς καὶ θενάς τὰ ἀπολύτω
Καὶ θενάς πᾶς στὸ σπῆτη σου πίσω στοὺς έβοκούς σου,
Καὶ κάνουν τὸν κατήφορο καὶ πᾶν στὸ Λαιδωρίκο.
Τρία κορίτσα τὸν κερνούν καὶ τρεῖς μπιριπιλομάταις
Μία κερνῆ μὲ τὸ γυαλί καὶ ἄλλη μὲ τὸ κρουστάλι,
Καὶ ἡ τρίτη ἡ καλύτερη μὲ μαστραπᾶ ἀσημένιο.
Κίρνε με, κόρη μα, κίρνα με δύο νὰ παη γιῶμα
Οσο νὰ σπάσῃς ὁ αὐγερενὸς νὰ πάγη ἡ πούλεια γιῶμα
Νὰ πάν τὸ ἀηδόνια σταῖς φωλιστὶς νὰ πᾶν νὰ κοιμηθεῖνε
Θὰ μάσω ἔγω τὸ ἀτκέρι μου νὰ πάνω νὰ τὸ μετρήσω
Νὰ ιδῶ ποιὸς μου γάθηκε νὰ ιδῶ ποιὸς μου πάξει.
Μῆτρος Μιχάλης λαβώθηκε καὶ ὁ Δρόσος Ζαποντιότης.

XXXVII.

Μέὰ νύφη ἀπὸ τὴν Σαρίτσινα καὶ πεθερά ἀπὸ τὴν χώρα
Ἐπρόδωκε τὴν νύφη της στὰ Τούρκικα τὰ χέρια.
Σήκω, κυφούλα μα καὶ ἄλλαξ καὶ ντύσου καὶ ἀρματώσου
Καὶ βράδιο θὰ ἔλη ὁ Κωνσταντῆς θὰ νὰ ἔρθῃ ὁ μίστης μου.
Τὸ ποῦ τὸ ξέρεις, πεθερά, τὸ ποῦ τὸ ξέρεις, μάνα;
Ψίζε ήτανε στὴ Νιάουστα καὶ ἀπόψε στὴν Καβάλλα
Καὶ βράδιο θὰ ἔλη, σπῆτη του θὰ ἔλη στοὺς δικούς του.
Διν τὸ πιστεύω, πεθερά, δὲν τὸ πιστεύω, μάνα,
Ο Κωνσταντῆς δὲν ἔργεται ὁ Κωνσταντῆς δὲν φάνει
Ο Κωνσταντῆς δὲν ξεκίνησε ἀπὸ τὴν Βλαχιάς τὸν κάμπο.
Μάνα μου, τί μὲ πρόσωκες στὰ Τούρκικα τὰ χέρια
Στὰ Τούρκικα τὸ ἀγαρηνὰ καὶ τῶν Τούρκων τὰ χέρια.
Αἴτε, νύρούλα μα, καὶ ἔργεται θὰ ῥῦται ὁ Κωνσταντῆς μου
Δὲν τὸ πιστεύω, πεθερά, δὲν τὸ πιστεύω, μάνα.
Άλλοι τὸν λίνε πέθανες ἄλλοι τὸν λίνε ἔχαμοις,
Καὶ ἔγω ποῦ τὸν ἀκαρτερό τώρα τριμένται χρόνους.
Θὰ πάνο στὸν πετρέρι μου θὰ πάνω νὰ μὲ παντρέψῃ
Καὶ ἔγω μα νύφη ἔκουστη καὶ νύφη ἔκουσμένη.

XXXVIII.

Δὲν πρέπει ἔγω νὰ χειρώμεται οὐδὲν κρασί νὰ πίνω
Μόν πρέπει νὰ μει σ' έρημιά σένα μαρμαροβούνι
Νὰ κείτωμαι τὰ πίστομα νὰ χύνω μαύρα δάκρυα
Νὰ γείνω λίμνη καὶ γυαλί νὰ γείνω κρύα βρύση
Νὰ ἔρχωνται ἡ Κομποτικανῆς νὰ πλένουν νὰ λευκαίνουν
Νὰ πλένουν τὰ ποδάρια τους τὸν ἀσπρό τὸ λαιμό τους

XXXIX.

Οὐλα τὰ ἀηδόνια τὴν αύγη οὖλα λαλοῦν καὶ λίνε,
Καὶ γῶ τη Τριγάνα τη Θλιβερή δὲν ἔγω ποῦ νὰ μείνω,

Νὰ φιλάσω τὴν φωλούλα μου νὰ βγάλω τὰ πουλιά μου.
Μ' ἐπῆρε τὸ παράπονο καὶ τὸ πολὺ τερέμη
Καὶ ἐπῆγε καὶ τὴν έσκεισται στὴς Καλαμῆς τὸν κάμπο.
Βάνουν φωτιά στὴν Καλαμῆς νὰ κάψουνται κάμποι,
Καὶ ἀκαφέψη τὴν φωλούλα μου καὶ ἔκτην τὰ πουλιά μου
Ἐπῆγε καὶ τὴν έφτισται σὲ φίλομιλο λιθάρι.
Πάντα ὁ πιτρίτης καὶ ἔστασης ἀπάνω στὸ λιθάρι.
Σήκω πετρέτη μου ἀπὸ σύρου σήκω ἀπὸ τὴν φωλιά μου
Καὶ μοῦ θαγγες ταΐτερη μου καὶ θέντα φᾶς καὶ μένει.
Σὲ καταράμωτι θλιβερὰ καὶ προκοπή δὲν κάνεις.
Κάλιο νὰ φᾶς τὰ νύχια σου τὰ νυγοπόδερα σου
Περὰ νὰ φᾶς τὴν πέρδικα τὴν ἀηδονολαλούσα
Τὸ ποῦ λαζεῖ τὴν χνοιξι τὸ Μάη τὸ καλοκαίρι.

LX.

Βγένουν οἱ Βλάχοι στὰ βουνά, βγένουν καὶ τὴν βλαχοπουλαῖς
Βγένουν καὶ τὰ βλαχόπουλα λαλοῦντας ταῖς φλογέραις
Βγένουν τὸν αράνια παλίωνται μὲ τὰ χονδρὰ καιρούσια
Βγένουν τὴν κλέφταις τοῦ Δελῆ καὶ τοῦ Δελῆ Ἀχμέτη
Καὶ βοῦσσην στὰ Φέρσαλα στὴν μέση, ἀπὸ τὸν κάμπο
Πιάνουντες Τούρκους ζωντανούς καὶ Τούρκους εκοινωνεύουν.
Καὶ τοὺς πάνε στὸ Δομογόδο μὲ τοῦ Δελῆ Ἀχμέτη
Καὶ ἄλλους ἐκέρνατε φλούρια καὶ ἄλλους ἐνίρνα γρόσια
Καὶ τοὺς μακριποσάζοντες τους ζώματα μαλαγματένια.
Τοὺς δίνεις σταῖς μὲ φλωρίδα τὰ γκέμια τους αστριάνα
Στηκωθῆτε, καθετλικεύετε τὸ πάμε στὸ Σητούνι
Θὲλης Ἀνδροῦτος νὰ σμίζουμε στὴν Λειβαζία νὰ πάμε
Θὰ πάγη νὰ πολεμήσωμε μὲ δύο τρεῖς πασάδες.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

—o—

Παρακαλοῦνται οἱ ταχυδρομεῖοι ὑποδιευθυνταὶ καὶ ἐπιστάται νὰ εἰσπράξωσι καὶ ἀποστείλωσιν δσον τάχιον εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Πανδώρας τὰς τε υστερούσας συνδρομὰς τοῦ προτριῶν μηνῶν λήξαντος δ'. ἔτους αὐτῆς, καθὼς καὶ τοῦ ἐ. τούτου ἔτους. Παρακαλοῦνται δὲ καὶ οἱ Κύριοι συνδρομηταὶ νὰ μὴ διστροπῶσιν εἰς τὴν ἀπότεσμην τοῦ ἐλαχίστου αὐτῶν χρέους, διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζεται ἡ τακτικὴ ἔχδοσις τοῦ συγγράμματος.

Τὸ γραφεῖον τῆς Πανδώρας ἀγοράζει τὸν πρῶτον τόμον αὐτῆς.

—o—